

ĐỀ THAM KHẢO THI TỐT NGHIỆP THPT – ĐỀ 3**MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 12****Thời gian làm bài: 90 phút****BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****I. ĐỌC HIỂU (4.0 điểm)***HS đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:***TRUYỆN ĐÔNG THIÊN VƯƠNG**

(Lĩnh Nam chích quái – Trần Thế Pháp)

Hùng Vương cậy nước mình giàu mạnh, mà chểnh mảng việc triều cận Bắc phương. Vua nhà Ân mượn cơ tuần thú sang xâm lược. Hùng Vương nghe tin, triệu tập quần thần hỏi kế công thủ. Có người phương sĩ tâu rằng: “sao không cầu Long Vương đưa quân âm lên giúp!” Vua nghe lời, bèn lập đàn, bày vàng bạc lụa là lên trên, ăn chay, thắp hương, cầu đảo ba ngày.

Trời nổi mưa to gió lớn, bỗng thấy một cụ già cao hơn chín thước, mặt vàng bụng lớn, mày râu bạc trắng, ngồi ở ngã ba đường mà cười nói ca múa. Những người trông thấy biết là kẻ phi thường, mới vào tâu vua. Vua thân hành ra vái chào, rước vào trong đàn. Cụ già không ăn uống cũng không nói năng. Vua nhân hỏi: “Nghe tin quân Bắc sang xâm lược, ta thua được thế nào, ngài có kiến văn xin bảo giúp”. Cụ già ngồi im một lúc rồi bảo vua rằng: “Ba năm nữa giặc Bắc sẽ sang, phải nghiêm chỉnh khí giới, tinh luyện sĩ binh mà giữ nước, lại phải đi tìm bậc kỳ tài trong thiên hạ, kẻ nào phá được giặc thì phân phong tước ấp, truyền hưởng lâu dài. Nếu được người giỏi, có thể dẹp được giặc vậy”.

Dứt lời, bay lên không mà đi, mới biết đó là Long Quân. Ba năm sau, người biên giới cấp báo có giặc Ân tới. Vua làm theo lời cụ già dặn, sai sứ đi khắp các nơi cầu hiền tài. Tới làng Phù Đổng, huyện Tiên Du, Bắc Ninh, có một phú ông tuổi hơn sáu mươi, sinh được một người con trai vào giữa ngày mồng 7 tháng

giêng, ba tuổi còn không biết nói, nằm ngửa không ngồi dậy được. Người mẹ nghe tin sứ giả tới mới nói giỡn rằng: “Sinh được thằng con trai này chỉ biết ăn, không biết đánh giặc để lấy thưởng của triều đình, báo đáp công bú mớm”.

Người con nghe thấy mẹ nói, đột nhiên bảo: “Mẹ gọi sứ giả tới đây”. Người mẹ rất lấy làm kinh ngạc, kể lại với hàng xóm. Hàng xóm cả mừng, tức tốc gọi sứ giả tới. Sứ giả hỏi:

“Mày là đứa trẻ mới biết nói, mời ta đến làm gì?”.

Đứa trẻ nhồm dậy bảo sứ giả rằng: “Mau về tâu với vua rèn một ngựa sắt cao mười tám thước, một thanh kiếm sắt dài bảy thước, một roi sắt và một nón sắt. Ta cưỡi ngựa đội nón ra đánh, giặc tất phải kinh bại, vua phải lo gì nữa?”. Sứ giả mừng rỡ vội về tâu vua. Vua vừa kinh vừa mừng nói rằng: “Ta không lo nữa”.

Quần thần tâu: “Một người thì làm sao mà đánh bại được giặc?”. Vua nổi giận nói.

“Lời nói của Long Quân ngày trước không phải là ngoa, các quan chớ nghi ngờ gì nữa! Mau đi tìm năm mươi cân sắt luyện thành ngựa, kiếm, roi và nón”. Sứ giả tới gặp, người mẹ sợ hãi cho rằng tai họa đã đến, bèn bảo người con. Con cả cười bảo rằng: “Mẹ hãy đưa nhiều cơm rượu cho tôi ăn, việc đánh giặc mẹ chớ có lo”.

Người con lớn lên rất nhanh, ăn uống tốn rất nhiều, người mẹ cung đôn không đủ. Hàng xóm sửa soạn trâu rượu bánh quả rất nhiều mà người con ăn vẫn không no bụng. Vải lụa gấm vóc rất nhiều mà mặc vẫn không kín thân, phải đi lấy hoa lau buộc thêm vào cho kín người. Kịp đến lúc quân nhà Ân tới chân núi Trâu Sơn ở Vũ Ninh, người con đuổi chân đứng dậy cao hơn mười thước (có chỗ nói là trượng) ngựa mũi hắt hơi hơn mười tiếng, rút kiếm thét lớn: “Ta là thiên tướng đây!” rồi đội nón cưỡi ngựa. Ngựa chồm lên, hí dài một tiếng mà phi như bay, nháy mắt đã tới trước nhà vua, võ kiếm đi trước, quan quân đều theo sau, tiến sát đồn giặc. Tướng Nhà Ân bị giết ở núi Trâu, quân lính còn lại

đều bái lạy, xưng gọi “Tướng nhà trời” rồi cùng hàng phục. Đi đến đất Sóc Sơn huyện Kim Hoa, thiên tướng cởi áo cưỡi ngựa mà lên trời, hôm đó là ngày mồng 9 tháng 4, còn để vết tích ở hòn đá trên núi. Hùng Vương nhớ công ơn đó mới tôn là Phù Đổng Thiên Vương, lập miếu thờ ở nhà cũ trong làng, lại ban cho một ngàn mẫu ruộng, sớm hôm hương lửa. nhà Ân đời đời, 644 năm không dám ra quân. Sau Lý Thái Tổ phong làm Xung Thiên Thần Vương, lập miếu ở làng Phù Đổng cạnh chùa.

Kiến Sơ, lại tạc tượng ở núi Vệ Linh, xuân thu hai mùa tế lễ. Tới đời vua Thuần Đế nhà Lê, ở xã Phù Lỗ có người con gái tên là Ngô Chi Lan chăm đọc sách, rành văn chương, thơ ca điêu luyện, nhân đi dạo chơi tới núi này có đề bài thơ rằng: Vệ Linh cây cỏ lẫn mây ngàn. Vạn tía muôn hồng rỡ thế gian. Ngựa sắt bay rồi tên vẫn đó. Anh hùng sống mãi với giang san.

(Trần Thế Pháp, Lĩnh Nam chích quái, NXB Trẻ 2011)

Trả lời câu hỏi từ 1 đến 5 (trình bày ngắn gọn)

Câu 1. Xác định 2 đặc điểm nổi bật của truyện truyền kỳ thể hiện trong văn bản Truyện Đổng Thiên Vương?(0.5đ)

Câu 2. Xác định đề tài và các sự việc chính trong văn bản Truyện Đổng Thiên Vương?(0.5đ)

Câu 3. Việc ăn, mặc, lớn nhanh của cậu bé được miêu tả như thế nào? Và cho biết chúng có tác dụng gì đối với văn bản? (1.0đ)

Câu 4. Đọc đoạn sau và trả lời câu hỏi kế tiếp (2.0 đ)

Từ “Đứa trẻ nhóm dậy bảo sứ giả rằng” đến “Mẹ hãy đưa nhiều cơm rượu cho tôi ăn, việc đánh giặc mẹ chớ có lo”.

a) Sự sáng tạo trong khắc họa nhân vật Thánh Gióng thể hiện ở điểm nào?

Chúng có ý nghĩa như thế nào?

b) Đoạn là lời của nhân vật nào? Chúng tác dụng gì?

c) Đoạn trên đã thể hiện quan điểm nào về việc cứu nước?

Câu 5. Phân tích ý nghĩa của 1-2 yếu tố kỳ ảo mà em cho là đặc sắc nhất của Truyện Đổng Thiên Vương. Từ đó đánh giá tư tưởng, ý nghĩa, giá trị giáo dục của tác phẩm.(1.0đ)

II. Viết (6.0 điểm)

Câu 1. So sánh làm nổi bật một nét tương đồng, một nét khác biệt ở hai tác phẩm viết về người anh hùng Thánh Gióng ở Truyện Đổng Thiên Vương (Lĩnh Nam chích quái – Trần Thế Pháp) và truyền thuyết Thánh Gióng (SGK Ngữ văn 6 - 3 bộ SGK). Trình bày thành đoạn văn bản dài 200 chữ. (2.0đ)

Câu 2.Viết bài 600 chữ (4.0đ)

Địa phương, nơi em sinh sống phát động cuộc thi Triển lãm tranh, ảnh với chủ đề “Hội nhập nhưng vẫn giữ gìn được bản sắc dân tộc, để mỗi người vẫn là một hạt nhân của giá trị văn hóa dân tộc”.

Em hãy viết bài phát biểu tham gia lễ phát động trên.

(lyluanchinhtri.vn)